

Til undersøgelse af sager for forsvarsledelsen samt til stabsmæssig bearbejdelse af dennes beslutninger og udarbejdelse af dennes direktiver til værnene udpeger værnscheferne personel fra værnstaben i den for hver enkelt sags behandling påkrævede udstrækning.

Efter forsvarsledelsens nærmere bestemmelse leder en af de udpegede arbejdet med foreliggende sager.

Det nødvendige koordinerede planlægningsarbejde vil på denne måde kunne udføres ved anvendelse af specialister, der i forvejen findes indenfor hvert værn, og som vil have de bedste forudsætninger for arbejdet, hvorved den største personaleøkonomi tillige vil opnås.

Under forsvarsledelsen henlægges efterretningsvæsenet.

2. spørgsmål.

Der ønskes en redegørelse for den i den senere tid stedfundne drøftelse i Sverige (navnlig i militære kredse) om spørgsmålet enhedskommando og dermed sammenhængende spørgsmål.

Besvarelse.

I kgl. Majeståts proposition nr. 206 af 9. april 1948, som er det senest foreliggende officielle dokument, hvori spørgsmålet om överbefälhavarens stilling er behandlet fra svensk side, er der anført, at den svenske forsvarskomiteé i en redegørelse for ØB-institutionens arbejdsområde m. v. i fredstid har anført, at de synspunkter, som gjorde sig gældende, da fredsorganisationen blev udvidet med den nævnte institution, i alt væsentligt stadig har gyldighed, hvorfor institutionen bør bibeholdes.

Forsåvidt angår överbefälhavarens opgaver, har komiteen kun drøftet visse ændringer vedrørende samarbejdet med værnscheferne samt arbejdsfordelingen mellem överbefälhavaren og chefen for forsvarsstaben.

I førstnævnte henseende har man peget på ønskeligheden af at føre ØB og værnscheferne noget nærmere til hinanden i organisatorisk henseende, således at værnschefernes sagkundskab i størst mulig udstrækning kunne udnyttes ved forsvarets ledelse, og således at værnscheferne kunne føle deres delagtighed i det ansvar, der er forbundet med forsvarets øverste ledelse, idet de herigennem ville kunne foranlediges til at betragte forsvarsspørgsmålene ikke blot fra eget værn, men også fra det samlede nationale forsvars synspunkt. Komiteen har derfor foreslået oprettet et organ, hævnt forsvarsledningen og sammensat af överbefälhavaren og de tre værnschefer. Forsvarsledningen, som senere er oprettet ved kgl. resolution, har i det store og hele tilsvarende sammensætning, arbejdsområde og beføjelser som den i det nu foreliggende lovforslag omhandlede forsvarsstyrelse.

Udover det i den ovennævnte proposition anførte foreligger der ikke på nuværende tidspunkt officielle udtalelser fra kompetent svensk side vedrørende spørgsmålet om enhedsledelse. Det er jo ganske naturligt, at en forholdsvis ny institution som den pågældende mand og mand imellem og ikke mindst indenfor militære kredse bliver gjort til genstand for drøftelser og stillingtagen for og imod den gældende ordning. Der vil naturligvis også fra dagspressen, militære fagskrifter m. v. kunne fremdrages eksempler på, at den i Sverige gennemførte form for enhedsledelse har adskillige modstandere, men den således førte diskussion ses ikke i noget tilfælde at have bevirket, at spørgsmålet om den svenske form for enhedsledelse, specielt överbefälhavarens stilling, har foranlediget nogen tilkendegivelse af, at regeringen forbereder et forslag om en ny ordning.

3. spørgsmål.

Der ønskes en redegørelse for de argumenter, der har afholdt kommissionen og forsvarsministeren fra at søge en løsning af forsvarsledelsens problem, der bygger på principperne i den i betænkningen side 38—39 refererede fælles indstilling fra værnene.

Besvarelse.

Den i forsvarskommissionens betænkning side 38—39 anførte fællesudtalelse fra værnene er affattet udfra den forudsætning, at det var fastslået som et endeligt direktiv,